

दानस्य प्रत्यर्पणस्य दानं च तद्धर्मवेति शोधको धर्मः स्याद्धर्ममस्त्रियामित्यमरः अमुत्रार्थपरलो कफलं ॥२॥ इति अनुशासनपर्वणिनेलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥२३॥

॥२३॥ ॥२३॥

॥५७॥

एतदुक्तममुत्रार्थे दैवपित्र्ये च भारत ॥ दानधर्मं च दानस्य यत्पूर्वमृषिभिः कृतं ॥१०३॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मस्वर्गन
रकगामिवर्णने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥२३॥ ॥२३॥ युधिष्ठिर उवाच इदं मे तत्त्वतो राजन् वक्तुमर्हसि भारत ॥ अहिंसायित्वापि कथं ब्रह्मत्या विधीयते
भीष्म उवाच व्यासमामं श्रुत्वा जेन्द्रपुराय तृप्तवानहं ॥ तत्ते हं संप्रवक्ष्यामि तदिहैकमनाः शरण ॥२॥ चतुर्थस्त्वेव सिद्धस्य तत्त्वमारब्धा हि मे मुने ॥ अहिंसा
यित्वा केनेह ब्रह्महत्या विधीयते ॥३॥ इति पृष्ठो मयाराजन् पराशरशरीरजः ॥ अब्रवीन्निपुणो धर्मो निःसंशय मनुजतमं ॥४॥ ब्रह्मणो स्वयमाहूय भिक्षा
र्थं कृशवृत्तिनं ॥ ब्रूयान्तास्तीतियः पश्चात्तं विद्याद्वह्मघातिनं ॥५॥ मध्यस्थस्येह विप्रस्य यो नूतानस्य भारत ॥ वृत्तिं हरति दुर्बुद्धिस्तं विद्याद्वह्मघातिनं
गोकुलस्य तृपार्तस्य जलार्थं वसुधाधिप ॥ उत्पादयति यो विघ्नं तं विद्याद्वह्मघातिनं ॥७॥ यः प्रवृत्तांश्चिन्ति सम्यक्शास्त्रं वामुनिभिः कृतं ॥ दूषयत्यनभि
ज्ञायं तं विद्याद्वह्मघातिनं ॥८॥ आत्मज्ञं रूपसंपन्नां महतीं सदृशे वरे ॥ न प्रयच्छति यः कन्यां तं विद्याद्वह्मघातिनं ॥९॥ अधर्मनिरतो मूढो मिथ्यायो
वै द्विजातिषु ॥ दद्यान्मर्मातिगं शोकं तं विद्याद्वह्मघातिनं ॥१०॥ चक्षुषा विप्रहाणस्य पंगुलस्य जडस्य वा ॥ हरेत यो वै सर्वस्वं तं विद्याद्वह्मघातिनं ॥११॥
आश्रमे वा वने वापि ग्रामे वा यदि वा पुरे ॥ अग्निं समुत्सृजेन्मोहान्तं विद्याद्वह्मघातिनं ॥१२॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासन० दानधर्मब्र
ह्मकथने चतुर्विंशोऽध्यायः ॥२४॥ ॥२४॥ युधिष्ठिर उवाच तीर्थानां दर्शनं श्रेयः स्नानं च भरतर्षभ ॥ श्रवणं च महाप्राज्ञ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥१॥ ए
थिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यानि भरतर्षभ ॥ वक्तुमर्हसि मे तानि श्रोतास्मि नियतं प्रभो ॥२॥ भीष्म उवाच इममंगिरसाप्रोक्तं तीर्थवंशं महादृते ॥ श्रोतु
मर्हसि भद्रं ते प्राप्स्यसे धर्ममुत्तमं ॥३॥ तपो वनगतं विप्रमभिगम्य महामुनिं ॥ पप्रच्छो गिरसंधीरंगौतमः संशितव्रतः ॥४॥ अस्ति मे भगवन्कश्चिन्तीर्थं
भ्यो धर्मसंशयः ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तन्मे शंस महामुने ॥५॥

इदं मे इत्यध्यायः स्पष्टार्थः ॥१॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ इति अनुशासनपर्वणिनेलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥२४॥ ॥२४॥ तीर्थानामित्यध्यायस्य तात्पर्यं हरिणां वा
ह्यधर्मसाधनं तीर्था इनादन्यन्तास्तीति श्रोतुमिच्छामि तीर्थानि तीर्थार्थं ॥१॥ २॥ तीर्थवंशं तीर्थसंघं ॥३॥ ४॥ तीर्थेभ्यः तीर्थान्युद्दिश्य पावनानि न वेति धर्मसंशयोस्ति ॥५॥

॥५७॥